

ΑΡΙΘΜΟΣ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΩΣ : 568 /2004

ΑΡΙΘΜ. ΠΡΩΤ.: 7840

ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΤΜΗΜΑ Β'

Συνεδρίαση της 16.11.2004

Σύνθεση : Πρόεδρος : Χρήστος Τσεκούρας, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Νομικοί Σύμβουλοι : Αλ.Τζεφεράκος, Σπ.Δελλαπόρτας,
Κ.Καποτάς, Παν. Κιούσης, Ηλ.Ψώνης,
Χρυσ.Αυγερινού, Στ.Δέτσης.

Εισηγητής : Φοίβος Ιατρέλλης, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ

Αριθμός ερωτήματος: 1056318/5162/Β0010/20.9.2004 έγγραφο
Δ/σης Δημ.Περιουσίας του Υπ. Οικονομίας & Οικονομικών.

Περίληψη ερωτήματος: Εάν είναι σύνηθες να δοθεί η σύμφωνη γνώμη του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών κατά το άρθρο 21 παρ. 1 του Ν. 2971/2001 για τον καθορισμό της χερσαίας ζώνης του λιμένα Μυκόνου πριν την αποπεράτωση των προσχώσεων που είχαν εγκριθεί με το από 15.2.1995 Π.Δ και τον εκ του λόγου τούτου επανακαθορισμό του αιγιαλού και της παραλίας που επέβαλλε το παραπάνω Π.Δ.

-----..-----

Ι. Από το 1056318/5162/Β0010/20.9.2004 έγγραφο της Δ/σης Δημ.Περιουσίας και τα συνημμένα σ'αυτό λοιπά έγγραφα προκύπτουν τα ακόλουθα:

Το Δημοτικό Λιμενικό Ταμείο Μυκόνου με το 20/17.3.2004 έγγραφό του προς την Κτηματική Υπηρεσία Ν.Κυκλάδων, κοινοποιούμενο και στη Δ/ση Δημοσίας Περιουσίας, διαβίβασε τη 10/2003 απόφαση του διοικητικού συμβουλίου αυτού, μαζί με τα

σχετικά τοπογραφικά διαγράμματα, η οποία αφορούσε τον καθορισμό χερσαίας ζώνης λιμένα Μυκόνου προκειμένου να χορηγηθεί η σύμφωνη γνώμη του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών κατά το άρθρο 21 του Ν. 2971/2001.

Στη συνέχεια η Δ/ση Δημόσιας Περιουσίας με το υπ' αριθμ. 1029113/2968/Β0010/13.5.2004 έγγραφό της πληροφόρησε το Δημοτικό Λιμενικό Ταμείο Μυκόνου ότι δεν συμφωνούσε με τον προαναφερόμενο καθορισμό, δεδομένου ότι με το από 15/2/1995 Προεδρικό Διάταγμα (ΦΕΚ 115/7.3.1995 τ.Δ') είχε εγκριθεί η διενέργεια πρόσχωσης θαλάσσιας έκτασης για την επέκταση του χερσαίου χώρου λιμένα, μετά την ολοκλήρωση της οποίας θα έπρεπε κατά τα οριζόμενα στο πιο πάνω Π.Δ να επανακαθορισθούν τα όρια αιγιαλού, παραλίας, καθώς και του παλαιού αιγιαλού και στη συνέχεια ο παλαιός αιγιαλός να εμβαδομετρηθεί, οριοθετηθεί και καταγραφεί ως δημόσιο κτήμα.

Το Δημοτικό Λιμενικό Ταμείο Μυκόνου επανερχόμενο με το υπ' αριθμ. οικ. 155/1.7.2004 έγγραφό του ζήτησε την αναθεώρηση των απόψεων της παραπάνω υπηρεσίας υποστηρίζοντας ότι ο προβλεπόμενος επανακαθορισμός των οριογραμμών αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού μπορεί να γίνει μετά την ολοκλήρωση της κατασκευής των συναφών λιμενικών και λοιπών απαραίτητων τεχνικών έργων και εγκαταστάσεων. Ειδικότερα το πιο πάνω Λιμενικό Ταμείο στο οικ. 155/1.7.2004 έγγραφό του προς τη Δ/ση Δημ.Περιουσίας αναφέρει τα εξής:

«1. Με το από 15/02/95 Π.Δ/γμα (ΦΕΚ 115Δ'7.3.1995) προβλέπεται τόσο η πρόσχωση θαλάσσιας έκτασης για την επέκταση χερσαίου χώρου λιμένος Μυκόνου, όσο και συγκεκριμένα λιμενικά και λοιπά τεχνικά έργα για τη νόμιμη χρήση και εκμετάλλευση του χώρου αυτού, με βάση την από 7.6.94 θεωρημένη τεχνική προμελέτη.

2. Σύμφωνα με την έγκριση αυτή έχει πραγματοποιηθεί από το 1995 και έως το 2003 ένα μέρος των προβλεπόμενων επιχώσεων, όπως φαίνεται ευδιάκριτα στο συνημμένο διάγραμμα (μέτωπο των εν εξελίξει επιχώσεων), όταν συγχρόνως ολοκληρώθηκε και η σχετική

οριστική μελέτη και μελέτη εφαρμογής όλων των έργων και εγκαταστάσεων για την εκμετάλλευση και χρήση των χώρων, βάσει της οποίας καθορίζεται επακριβώς, όπως επίσης φαίνεται ευδιάκριτα σ' αυτό το διάγραμμα, και το τελικό όριο των επιχώσεων και των έργων με δημιουργία της οριστικής θέσης της ακτογραμμής προς τη θάλασσα. Είναι αυτονόητο ότι η νέα αυτή γραμμή αιγιαλού – κατ'εφαρμογή της οριστικής μελέτης των έργων – αποτελεί και το κύριο στοιχείο, βάσει του οποίου θα γίνει αρμοδίως και ο προβλεπόμενος επανακαθορισμός των οριογραμμών αιγιαλού, παραλίας κλπ., ύστερα όμως από την κατασκευή και ολοκλήρωση των συναφών λιμενικών και λοιπών απαραίτητων τεχνικών έργων και εγκαταστάσεων.

3. Η εκτέλεση του έργου «Διαμόρφωση χερσαίων χώρων παραπλεύρως του παλαιού λιμένα Μυκόνου» βάσει της οριστικής μελέτης που χρηματοδοτήθηκε από το ΥΠΕΘΟ, έχει – από το έτος 2003- αξιολογηθεί κατ'αρχή θετικά από την Ειδική Υπηρεσία Διαχείρισης της Περιφέρειας Νότιου Αιγαίου για ένταξη πράξης χρηματοδότησης στο Π.Ε.Π Νότιου Αιγαίου 2000-2006 (προϋπολογισμός 7.800.000 Ευρώ, με το ΦΠΑ), απομένει όμως σε κάθε περίπτωση για τη δημοπράτησή του και η προώθηση της διαδικασίας καθορισμού των χώρων που εξομοιώνονται με ζώνη λιμένα και συγκεκριμένα η σύμφωνη γνώμη των συναρμόδιων υπηρεσιών βάσει των επακριβών στοιχείων της υπάρχουσας ήδη οριστικής μελέτης των έργων (σε εκτέλεση άλλωστε των καθοριζόμενων στο παραπάνω Π.Δ/γμα).

Ύστερα από τα ανωτέρω, σας παρακαλούμε όπως αναθεωρήσετε το όλο θέμα σχετικά με τον καθορισμό χερσαίας ζώνης λιμένα Μυκόνου, στα πλαίσια θετικής γνωμοδότησής σας και σ' αυτή τη φάση – ως προς τον καθορισμό των προτεινόμενων χώρων που εξομοιώνονται με ζώνη λιμένα – για την προώθηση της δημοπράτησης των απαιτούμενων έργων (μαζί με τις απαραίτητες συμπληρωματικές επιχώσεις κλπ) που προδιαγράφονται άλλωστε από τις διατάξεις του (από 1995) σχετικού Π.Δ/τος, με την εκτέλεση και ολοκλήρωση των

οποίων θα δημιουργηθεί ο νέος αιγιαλός κλπ. οπότε θα καταστεί δυνατός ο καθορισμός των ορίων και η εμβαδομέτρηση και καταγραφή του τελικού γηπέδου της πρόσχωσης ως κτήματος του Δημοσίου».

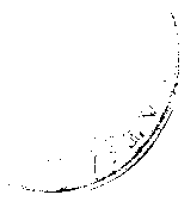
Η Δ/ση Δημ.Περιουσίας στο παραπάνω έγγραφο προς το Ν.Σ.Κ επισημαίνει ότι εάν ο επανακαθορισμός προηγηθεί του καθορισμού Χερσαίας Ζώνης Λιμένα θα προκύψει τμήμα παλαιού αιγιαλού, το οποίο θα αποτελεί κτήμα του Δημοσίου, στην αντίθετη περίπτωση αυτός θα γίνει αυτομάτως κοινόχρηστος χώρος. Τέλος, σημειώνεται ότι στα τοπογραφικά διαγράμματα της χερσαίας ζώνης λιμένα που συνοδεύουν την απόφαση του Δημοτικού Λιμενικού Ταμείου Μυκόνου, εικονίζεται ως χερσαίος χώρος και ο θαλάσσιος στον οποίο δεν έχουν ακόμα εκτελεσθεί προσχώσεις.

Ενόψη των ανωτέρω, η Δ/ση Δημ.Περιουσίας ερωτά «εάν είναι σύμφωνο να δοθεί σύμφωνη γνώμη, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 του Ν. 2971/2001, πριν τον επανακαθορισμό των ορίων αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού».

II. Στο Ν. 2971/2001 «Αιγιαλός, παραλία και άλλες διατάξεις (ΦΕΚ Α' 285) ορίζονται σχετικά με τους λιμένες τα ακόλουθα:

Άρθρο 18 : «1. Σε κάθε παράκτια περιοχή, όπου κατά τις κείμενες διατάξεις συντρέχει λόγος δημιουργίας ή επέκτασης λιμένα, καθορίζεται έκταση ξηράς και θάλασσας, συνεχής ή διακεκομμένη στην οποία ο αρμόδιος φορέας διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένα μπορεί να εκτελέσει, σύμφωνα με τις διατάξεις περί εκτελέσεως δημοσίων έργων, τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας περί λιμενικών ταμείων και στα πλαίσια ανάπτυξης του λιμενικού δυναμικού της χώρας, έργα που απαιτούνται για την εξυπηρέτηση της εμπορικής, επιβατικής, ναυτιλιακής, τουριστικής και αλιευτικής κίνησης και γενικότερα της εύρυθμης λειτουργίας του λιμένα. Η έκταση αυτή καλείται ζώνη λιμένα και διακρίνεται σε χερσαία και θαλάσσια».

Άρθρο 19 : «1. Η χερσαία ζώνη λιμένα αποτελείται από τον αιγιαλό και τους αναγκασιούντες συνεχόμενους παραλιακούς χώρους για την εκτέλεση των έργων που αναφέρονται στο προηγούμενο άρθρο.....»

Άρθρο 20 : «1. Η θαλάσσια ζώνη περιλαμβάνει τις λεκάνες λιμένων (συνεχόμενες με τον αιγιαλό ή τυχόν κατασκευασμένα κρηπιδώματα, μώλους, προβλήτες) και έκταση θάλασσας μέχρι απόσταση πεντακοσίων (500) μέτρων από τις ακτές της χερσαίας ζώνης...».

Άρθρο 21 : «1. Το όριο , οι χρήσεις γης και το εν γένει σχέδιο ανάπτυξης της χερσαίας και θαλάσσιας ζώνης λιμένα καθορίζεται με απόφαση του οικείου φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένα κατόπιν σύμφωνης γνώμης του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, του Γ.Ε.Ν., των Υπουργείων Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων, Εργων Πολιτισμού και της Γενικής Διεύθυνσης Αλιείας του Υπουργείου Γεωργίας. Ο καθορισμός του ανωτέρου ορίου γίνεται με πράσινη γραμμή σε αντίγραφο του διαγράμματος καθορισμού του αιγιαλού ή σε άλλο διάγραμμα μικρότερης κλίμακας, που έχει συνταχθεί με τις ίδιες προδιαγραφές, ενημερωμένου βυθομετρικά μέχρι την ισοβαθή γραμμή των είκοσι (20) μέτρων. Το διάγραμμα θεωρείται για την ακρίβεια της αποτύπωσης από την αρμόδια Τεχνική Υπηρεσία του οικείου Ο.Τ.Α, σε περίπτωση δε μη ύπαρξης αυτής από την αρμόδια Τ.Υ.Δ.Κ.....

2. Η απόφαση του φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένα εγκρίνεται από τον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως μαζί με το διάγραμμα.....».

Άρθρο 22 : «1. Οι χώροι και όλα εν γένει τα κτήματα, που περιλαμβάνονται στη ζώνη λιμένα είναι κοινόχρηστα δημόσια κτήματα και ανήκουν στο Δημόσιο κατά κυριότητα, η χρήση όμως και η εκμετάλλευσή τους ανήκει στο οικείο φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένα. Αν στη ζώνη λιμένα περιλαμβάνονται ιδιωτικά κτήματα, απαλλοτριώνονται αναγκαστικά για λόγους δημόσιας ωφέλειας υπέρ του Δημοσίου με δαπάνες του αρμόδιου φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένα και σε περίπτωση αδυναμίας του με δαπάνες του Δημοσίου σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.....».

Άρθρο 23 : « Όλα τα γήπεδα που σχηματίζονται από προσχώσεις, φυσικές ή τεχνητές, στη θάλασσα ή τον αιγιαλό, ή στα πλαίσια έργων,

που εκτελούνται με δαπάνες των φορέων διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένα ανήκουν κατά κυριότητα στο Δημόσιο και χρησιμεύουν, εφόσον περιληφθούν στη ζώνη λιμένα, για τους σκοπούς αυτού και γενικά για δημόσιες ανάγκες».

Περαιτέρω στο παραπάνω Ν.2971/2001 ορίζονται τα ακόλουθα:

Άρθρο 1 : «1. Αιγιαλός είναι η ζώνη της ξηράς που βρέχεται από τη θάλασσα και από τις μεγαλύτερες και συνήθειες αναβάσεις των κυμάτων της. 2. Παραλία είναι η ζώνη ξηράς που προστίθεται στον αιγιαλό, καθορίζεται δε σε πλάτος μέχρι και πενήντα (50) μέτρα από την οριογραμμή του αιγιαλού, προς εξυπηρέτηση της επικοινωνίας της ξηράς με τη θάλασσα και αντίστροφα. 3. Παλαιός αιγιαλός είναι η ζώνη της ξηράς που προέκυψε από τη μετακίνηση της ακτογραμμής προς τη θάλασσα, οφείλεται σε φυσικές προσχώσεις ή τεχνικά έργα και προσδιορίζεται από τη νέα γραμμή αιγιαλού και το όριο του παλαιότερου υφιστάμενου αιγιαλού».

Άρθρο 2 : «1. Ο αιγιαλός, η παραλία, η όχθη και η παρόχθια ζώνη είναι πράγματα κοινόχρηστα και ανήκουν κατά κυριότητα στο Δημόσιο, το οποίο τα προστατεύει και τα διαχειρίζεται.....5. Ο παλαιός αιγιαλός και η παλαιά όχθη ανήκουν στην ιδιωτική περιουσία του Δημοσίου και καταγράφονται ως δημόσια κτήματα».

Άρθρα 3, 4 και 5 : «1. Ο καθορισμός των ορίων του αιγιαλού της παραλίας και του παλαιού αιγιαλού γίνεται από Επιτροπή.....σε κτηματολογικό υψομετρικό διάγραμμα.»..... «Η Επιτροπή παράλληλα με τη χάραξη των οριογραμμών συντάσσει υποχρεωτικά έκθεση που συνοδεύεται από το σχετικό διάγραμμα»..... «Η έκθεση και το διάγραμμα επικυρώνονται, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού (ΓΕΝ) με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και δημοσιεύονται μαζί με την επικυρωτική αυτή απόφαση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως».

Άρθρο 5 : «9. Σε περίπτωση εσφαλμένου καθορισμού της οριογραμμής του αιγιαλού ή του παλαιού αιγιαλού ή της παραλίας επιτρέπεται ο

επανακαθορισμός κατά τη διαδικασία του παρόντος άρθρου.....» «10. Η προηγούμενη παράγραφος έχει εφαρμογή και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες τα όρια του αιγιαλού, παλαιού αιγιαλού ή παραλίας έχουν καθορισθεί με βάση τον α.ν 2344/1940».

Άρθρο 12 : «4. Αν γίνουν προσχώσεις χωρίς άδεια ή με υπέρβαση της άδειας ή δεν εκτελούνται νόμιμα τα σχετικά έργα, δεν επιτρέπεται η αναχάραξη του αιγιαλού ή της παραλίας. Οι εκτάσεις που δημιουργούνται από τις προσχώσεις αυτές θεωρούνται αιγιαλός».

Εξ.άλλου το άρθρο 9 του προϊσχύσαντος νόμου περί αιγιαλού και παραλίας (Ν. 2344/1940) όριζε τα εξής:

«1. Δια Β. Δ/τος (ήδη Π.Δ/τος) , ειδικώς δι' εκάστην περίπτωση εκδιδόμενου προτάσει του Υπουργού των Οικονομικών, μετά σύμφωνον γνώμην του ΓΕΝ και του κατά το άρθρο 26 Συμβουλίου, δύναται να επιτραπή εις το Δημόσιον η δημιουργία δια προσχώσεως επί της θαλάσσης νέου αιγιαλού ή παραλίας, οπότε ο παλαιός αιγιαλός ή παραλία καθ'όσον μεν μέρος δεν προήλθεν εκ συνεισφοράς ιδιωτών ή εκ δωρεάν παραχωρήσεως υπό Δήμων, Κοινοτήτων , ή άλλων Νομικών Προσώπων δημοσίου δικαίου δύνανται να εκποιώνται, ως και τα λοιπά κτήματα του Δημοσίου, καθ'όσον δε μέρος προέκυψαν εκ συνεισφοράς ιδιωτών ή δωρεάν παραχωρήσεως αποδίδονται εις συνεισενεγκόντας ή παραχωρήσαντας δωρεάν ταύτα.

2. Δια του αυτού Β.Δ/τος ορίζονται λεπτομερώς: 1) ο τρόπος της κατασκευής του νέου αιγιαλού ή παραλίας. 2) η τυχόν ανάληψης της υποχρεώσεως ταύτης παρά Νομικών Προσώπων ή ιδιωτών επί εκχωρήσει εις τούτους ωρισμένων γηπέδων και 3) ο τρόπος εκποιήσεως των γηπέδων ή της κατασκευής των έργων προσχώσεως, επιτρεπομένης εις πάσας τας ανωτέρω περιπτώσεις και της παρεκκλίσεως από των κειμένων διατάξεων».

Τέλος στο από 15.2.1995 Π.Δ (ΦΕΚ Δ'115/7.3.1995) ορίζονται: «Μετά το τέλος των προσχώσεων θα δημιουργηθεί νέος αιγιαλός και παραλία των οποίων τα όρια θα καθοριστούν από την αρμόδια

Επιτροπή, ο παλαιός αιγιαλός δε ως και το γήπεδο που θα δημιουργηθεί από τις προσχώσεις μετά τον καθορισμό των νέων οριογραμμών αιγιαλού παραλίας και παλαιού αιγιαλού να εμβαδομετρηθεί, να οριοθετηθεί και να καταγραφεί από την αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία ως κτήμα του Δημοσίου του οποίου η πλήρης κυριότητα ανήκει στο Δημόσιο».

III. 1. Από τις παραπάνω διατάξεις του άρθρου 1 και 2 του Ν.2971/2001, όμοιες κατά περιεχόμενο με τις αντίστοιχες του προϊσχύσαντος δικαίου (Ν.2344/40), προκύπτει ότι ο αιγιαλός είναι πράγμα κοινόχρηστο που δεν δημιουργείται με πράξη της Πολιτείας, αλλά προκύπτει από φυσικά και μόνο φαινόμενα, δηλ. τις μεγαλύτερες αλλά συνήθεις αναβάσεις των κυμάτων, ο καθορισμός δε των ορίων του αιγιαλού με διοικητική πράξη γίνεται προκειμένου να γνωρίζει η Διοίκηση ποια εδάφη πρέπει να μεταχειρίζεται και προστατεύει ως αιγιαλούς. (ΣτΕ 377/2002, 1977/2002, 2655/99, 1185/96, Α.Π 721/2001, Α.Π 24/2000, ΝΣΚ 489/2002 Ε.Δωρής, Αιγιαλός και Παραλία 1995, σελ. 31, 50-52, Γεωργιάδης-Σταθόπουλος Αστικός Κώδιξ υπό άρθρο 967 παρ. 18-35).

Σε περίπτωση προσχώσεων, από φυσικά ή τεχνικά αίτια (τεχνικά έργα), η οριογραμμή του αιγιαλού μετατοπίζεται προς τη θάλασσα με αποτέλεσμα να δημιουργείται νέος αιγιαλός και το τμήμα του προ των προσχώσεων αιγιαλού που παύει να έχει αυτόν το χαρακτήρα μεταπίπτει στην κατηγορία του παλαιού αιγιαλού, κατά τα άρθρα 1 παρ. 3 και 2 παρ. 5 του Ν. 2971/2001 και το άρθρο 2 του προϊσχύσαντος Ν. 2344/1940, δηλ. χάνει τον κοινόχρηστο χαρακτήρα του και μετατρέπεται σε δημόσιο κτήμα. Τη ρύθμιση αυτή του άρθρου 2 του Α.Ν 2344/40 (ταυτόσημη με την ισχύουσα σήμερα του Ν. 2971/2001) επαναλάμβανε το Π.Δ της 15.2.1995, με το οποίο εγκρίθηκαν προσχώσεις στο λιμένα Μυκόνου κατ' εφαρμογή του άρθρου 9 του Α.Ν 2344/1940, επισημαίνοντας παράλληλα και την απορρέουσα από τον εν λόγω νόμο ανάγκη επανακαθορισμού, μετά την ολοκλήρωση των έργων, του αιγιαλού και της παραλίας και την εμβαδομέτρηση και καταγραφή ως

δημοσίου κτήματος του παλαιού αιγιαλού που θα προέκυπτε. Η μη ολοκλήρωση των προσχώσεων που είχαν εγκριθεί με το παραπάνω προεδρικό διάταγμα δεν παρακωλύουν τον καθορισμό χερσαίας ζώνης του λιμένα Μυκόνου, εφόσον συντρέχουν οι νόμιμες προς τούτο προϋποθέσεις και τηρηθούν οι κείμενες διατάξεις.

2. Σύμφωνα με το άρθρο 19 του Ν. 2971/2001 η ζώνη λιμένα διακρίνεται σε χερσαία και θαλάσσια, η χερσαία δε ζώνη αποτελείται από τον αιγιαλό και τους αναγκαιούντες συνεχόμενους παραλιακούς χώρους (ΣτΕ 205/2004). Κατά το άρθρο δε 21 του ίδιου νόμου τα όρια της χερσαίας ζώνης λιμένα καθορίζονται με απόφαση του οικείου φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένα σε αντίγραφο του διαγράμματος καθορισμού του αιγιαλού ή σε άλλο διάγραμμα μικρότερης κλίμακας που έχει συνταχθεί με τις ίδιες προδιαγραφές ενημερωμένου βυθομετρικά μέχρι την ισοβαθή γραμμή των είκοσι μέτρων και θεωρημένου για την ακρίβεια της αποτύπωσης από την αρμόδια τεχνική υπηρεσία του οικείου ΟΤΑ και σε περίπτωση μη υπάρξεως τέτοιας υπηρεσίας από την αρμόδια Τ.Υ.Δ.Κ.

Κατάκολουθian των παραπάνω η χερσαία ζώνη λιμένα δεν είναι δυνατόν να περιλαμβάνει εκτάσεις που δεν έχουν τον χαρακτήρα αιγιαλού (και ενδεχομένως παραλίας) και ως εκ τούτου δεν μπορεί να εκτείνεται πέραν της προς τη θάλασσα οριογραμμής του αιγιαλού (δηλ. της ακτογραμμής). Επομένως κατά τον καθορισμό της χερσαίας ζώνης λιμένα δεν είναι επιτρεπτό να περιληφθεί σ'αυτή θαλάσσια έκταση που βρίσκεται στη συνέχεια του αιγιαλού, έστω κι αν στη θαλάσσια αυτή έκταση προγραμματίζεται να διενεργηθούν προσχώσεις και να μετατραπεί σε αιγιαλό. Η αντίθετη εκδοχή θα παραβίαζε τη νομοθετικά οριζόμενη έννοια της χερσαίας ζώνης λιμένα και θα κατέληγε στο άστοχο αποτέλεσμα, να εμφανίζεται θαλάσσια έκταση ως χερσαία ζώνη λιμένα σε περίπτωση που τελικά δεν πραγματοποιηθούν οι προσχώσεις και οπωσδήποτε για όσο χρόνο διαρκεί η εκτέλεση του αντίστοιχου έργου.

Εξάλλου μετά τη διενέργεια των προσχώσεων θα έχει εφαρμογή το άρθρο 23 του Ν.2971/2001, ήτοι τα γήπεδα που θα σχηματισθούν

θα ανήκουν κατά κυριότητα στο Δημόσιο, είναι δε δυνατόν να περιληφθούν και αυτά στη χερσαία ζώνη του λιμένα, στο πλαίσιο επανακαθορισμού αυτής, και να χρησιμεύσουν για τους σκοπούς του λιμένα. Σημειωτέον ότι κατά την παρ. 3 του άρθρου 1 του Ν.Δ 444/1970 «Περί αρμοδιοτήτων Λιμενικού Σώματος κλπ» «πάσα θαλασσία έκτασις μετατρεπομένη φυσικώς ή τεχνικώς εις ξηράν, ανήκει εις τον χερσαίον χώρον».

Περαιτέρω, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι εάν έχει επέλθει ουσιώδης μεταβολή του διοικητικά καθορισθέντος αιγιαλού, η μεταγενέστερη χάραξη της χερσαίας ζώνης του λιμένα, θα πρέπει να γίνει αφού προηγηθεί επανακαθορισμός του αιγιαλού προκειμένου να ανταποκρίνεται τούτος στην πράγματι υφιστάμενη κατάσταση. Η λύση αυτή είναι σύμφωνη με το περιεχόμενο των διατάξεων των παραπάνω άρθρων 18, 19 και 21 του Ν. 2971/2001 και συμπορεύεται με το γεγονός ότι, όπως αναφέρθηκε, ο αιγιαλός δημιουργείται από φυσικά φαινόμενα και ο διοικητικός καθορισμός αυτού γίνεται για να διευκολύνει τη Διοίκηση στην εφαρμογή της περί αιγιαλού νομοθεσίας. Κατά συνέπεια αν είναι γνωστό στη Διοίκηση ότι ο αιγιαλός έχει ουσιαστικά μεταβληθεί, όχι μόνον δεν υφίσταται λόγος αλλά θα αντέκειτο και στο γράμμα και στη λογική της περί αιγιαλού νομοθεσίας να εμμένει η Διοίκηση στην οριογραμμή διοικητικά καθορισμένου αιγιαλού που πλέον δεν αντιστοιχεί στην υπάρχουσα κατάσταση. Προφανώς δε για το λόγο αυτό στο άρθρο 21 παρ. 1 εδ. 3 του Ν. 2971/2001 ορίζεται ότι το τοπογραφικό διάγραμμα του αιγιαλού επί του οποίου χαράσσεται η ζώνη λιμένα θεωρείται «για την ακρίβεια της αποτύπωσης» από την αρμόδια τεχνική υπηρεσία του ΟΤΑ κλπ. Άλλωστε τη δυνατότητα επανακαθορισμού του αιγιαλού ρητά πλέον προβλέπει ο Ν. 2971/2001, στο άρθρο 5, παρ. 9 για την περίπτωση που έχει εσφαλμένα καθορισθεί η οριογραμμή του, σε οποιαδήποτε δε άλλη περίπτωση μεταβολής του αιγιαλού (λόγω προσχώσεων, τεχνικών έργων, αλλά και λόγω διαβρώσεως) η δυνατότητα αυτή προκύπτει ερμηνευτικά, όπως και υπό

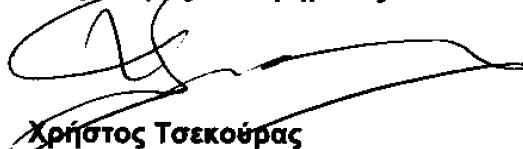
το προϊσχύον νομοθετικό καθεστώς του Ν. 2344/40 (Ν.Σ.Κ 137/2004, ΣτΕ 5107/83, Ε.Δωρής ο.π σελ. 48).

Στην προκειμένη υπόθεση η μη ολοκλήρωση των προσχώσεων που είχαν εγκριθεί με το από 15.2.1995 Π.Δ, αυτή καθ'εαυτή, δεν παρεμποδίζει τον καθορισμό χερσαίας ζώνης στο λιμένα Μυκόνου. Ο καθορισμός όμως της ζώνης αυτής πρέπει να γίνει σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 18, 19, 21 και 23 του Ν. 2971/2001, και ως εκ τούτου δεν μπορεί να περιλαμβάνει θαλάσσιες εκτάσεις, αλλά μόνον τον αιγιαλό (θέμα παραλιακών χώρων δεν τίθεται από τα διδόμενα στοιχεία) και αυτόν όπως έχει διαμορφωθεί σήμερα μετά την μερική εκτέλεση των προαναφερθεισών προσχώσεων. Είναι νόμιμη συνεπώς η άρνηση του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών να χορηγήσει τη σύμφωνη γνώμη του στην απόφαση του Δημοτικού Λιμενικού Ταμείου Μυκόνου περί καθορισμού χερσαίας ζώνης του λιμένα Μυκόνου λόγω του ότι ο καθορισμός αυτός αφενός μεν περιλαμβάνει στη χερσαία ζώνη θαλάσσια έκταση, αφετέρου δε στηρίζεται στον διοικητικά καθορισμένο αιγιαλό χωρίς να λαμβάνει υπόψη τη μεταβολή του πράγματι υφιστάμενου αιγιαλού που επήλθε συνεπεία των πραγματοποιηθεισών τεχνιτών προσχώσεων στη συγκεκριμένη περιοχή.

Εθεωρήθη

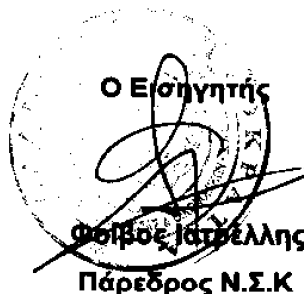
Αθήνα 22/11/2009

Ο Πρόεδρος του Τμήματος

Χρήστος Τσεκούρας

Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ

Ο Εισηγητής
Φώτιος Ιαντέλλης
Πάρεδρος Ν.Σ.Κ